

[Ole Vig Jensen]

cialdemokratiske ordfører, at man også i socialdemokratiet lægger vægt på, at vi får belyst dette spørgsmål, og derfor skal vi vente med selve debatten, til den kommer på dagsordenen her. For os er det et væsentligt spørgsmål. Det forstod jeg at det også var for socialdemokratiet.

Må jeg til afslutning sige, at der jo har samlet sig megen interesse omkring de kortsigtede og midlertidige foranstaltninger, som i øvrigt kommer til behandling senere her i dag. Efter det radikale venstres opfattelse er denne side af sagen mindre betydningsfuld. Der er problemer knyttet til den lovgivning, der nu er lagt frem, dem vil vi være med til at se på i udvalgene, men vi er principielt indstillet på at støtte regeringen på det korte sigt. Men det hjælper ingenting at gennemføre disse kortsigtede foranstaltninger, medmindre man også får en langsigtet økonomisk politik på plads. Det vil være helt afgørende for det radikale venstre, og vi ønsker altså, at statsministeren definerer målet for de indkomstpoltiske forhandlinger, der skal i gang om kort tid.

Jeg skal minde om, at det, det radikale venstre ønsker der skal med i en samlet indkomstpoltisk løsning, det er en skattereform, det er en begyndelse på overskudsdeling, det er en indsats mod spekulation i jord og fast ejendom, det er udarbejdelse af en alternativ energiplan uden a-kraft, og det er formuleringen af en smidigere arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik. Disse punkter er centrale for det radikale venstre, og vi vil lægge stor vægt på, at de kommer til at indgå i de forhandlinger, der nu skal i gang.

Formanden:

Af hensyn til tilrettelæggelsen af eventuelle gruppemøder i frokostpausen skal jeg gøre opmærksom på, at der er blevet fremsat ønske om 1½ times frokostpause, og det må vi imødekomme. Så kan man tilrettelægge gruppemøderne efter, at vi får 1½ times frokostpause.

Arne Melchior (CD):

Det er ret tydeligt, at valgresultatet kom overraskende for socialdemokratiet og dets ledelse, og det kan vel egentlig ikke overraske, at det gjorde det. Vi kan se det bl. a. på den omstændighed, at regeringen først nu så

småt kommer i gang med ting, som man jo i månedsvi, halve og hele år har vidst ville blive nødvendige. Vi kan måske ikke bebrejde den, når man ikke selv havde den rigtige tro på, at man ville få ansvaret også efter valget, at man så ikke for alvor gik i gang, som man jo kunne have gjort, da man jo har været ministre i årevis og siddet på apparatet, indflydelsen, ekspertisen osv.

Man kan også se det af den hovedkulds måde, det skete på forleden dag med disse 5 lovforslag, som førstebehandles i dag. Denne blåsorte mandag, vi fik, ville have været ganske overflødig, hvis man havde været lidt bedre forberedt eller måske havde haft lidt bedre rådgivere. Så ville man nemlig i forrige uge telegrafisk en eftermiddag have indkaldt folketinget til den næste dag og på ganske normal måde have fremsat disse 5 stoplovforslag i folketinget, så der ikke ville være nogen tvivl på tinglysningskontorer, ikke nogen juridiske spidsfindigheder og problemer at tage stilling til bagefter med grundlovskyndige professorer, der udtaler sig som sædvanlig naturligt, ligesom vi gør herinde, i modstrid med hinanden. Alt det kunne man have undgået og være kommet elegantere fra, hvis man selv havde været lidt mere optimistisk og troet mere på sig selv.

Dette skal ikke hindre, at mit parti hjertent ønsker at gratulere både statsministeren og regeringen og socialdemokratiet med den valgsejr, de har vundet, og med den mulighed, de derved fik til fortsat at beholde ledelsen af landets affærer og beholde den alene.

Lykønskningen gælder sandelig også den nye udenrigsminister, som mit parti meget gerne ser netop i den stol og i den rolle. Jeg var en af dem, der roste – uspurgt – den daværende hr. Kjeld Olesen, den nuværende udenrigsminister, i sin tid, da han stillede op som førstekandidat på socialdemokratiets liste til EF-valget. Da socialdemokratiet og udenrigsministeren blev stærkt angrebet for denne placering, stod jeg heroppe og fremhævede det stærke og det dygtige og det ansvarsbevidste i denne disposition. Som en af dem har jeg også i dag lov til at sige, at jeg giver udenrigsministeren ret i hans argumentation om, at han som udenrigsminister selvfølgelig kan øve betydelig mere indflydelse end som enkelt parlamentsmedlem, og at hans disposition derfor absolut ikke kan kri-